

N:o 74.

Af Herr H. A. Widmark: Angående förhöjning af det utaf Kongl. Maj:t för år 1880 äskade anslag till bidrag för anläggning af nya samt omläggning eller förbättring af backiga, eller eljest mindre goda vägar.

De höga pris på dagsverken och material, som under åren 1874—1876 varit gällande uti Sverige, och speciellt uti dess norra del, hafva försvårat utförandet af och fördyrat alla allmänna arbeten. Ett motsatt förhållande, härleddt till någon del af 1877 års svaga skörd, men förnämligast af de tryckta konjunkturena, som orsakat, om ej inställande af, så åtminstone inskränkning i den industriella verksamheten uti hela landet, har numera inträdt, och intet tyder på, att en förändring till ett bättre snart är att motse. Pris å mansdagsverken, som under de år, arbetstillfällen rikligt vore att tillgå, varierade mellan 2,50 å 4 kronor, hafva sålunda nu nedgått med mer än hälften och pris å ökedagsverken i samma förhållande. Materiel så väl af jern som trä har fallit kanske ännu mer. Dertill kommer, om undantag göres för de delar af Sverige, från hvilka befolkningen kan söka arbete vid de uti Helsingland, Medelpad och Jemtland pågående jernvägsbyggnaderna, att den befolkning, som för sitt uppehälle egentligen är hänvisad till arbete i industriens tjänst, som ej är fästad vid jorden, utan lös, flerstädes icke kan, äfven mot låg ersättning, erhålla arbete, emedan sådant icke finnes, samt att det således är fara för, att arbetslöshet i många delar af Sverige skall inträda.

Under sådana omständigheter synes det mig, i händelse allmänna arbeten finnas, hvilka det både är önskligt och nödvändigt att få verkställda, böra tagas under öfvervägande, huruvida ej skäl förefinnes att begagna sig af det tillfälle, som nu erbjuder sig, att få dylika arbeten utförda för billigt pris, på samma gång som man dermed kunde para fördelen att bereda tillgång på arbete i orter, der arbetslöshet och deraf härflytande nöd eljest skulle inträda. Kongl. Maj:t har ock

på grund af sådana skäl föreslagit en förhöjning i anslaget för jernvägsbyggnader, men samma skäl, och det kanske i ännu högre grad, tala enligt min öfvertygelse för en förhöjning i anslaget till väganläggningar och vägomläggningar. Kongl. Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader har visserligen förlidet år begärt en förhöjning i vägbyggnadsfonden, utan att Kongl. Maj:t, ehuru vitsordande behofvet af en sådan, då ansåg sig böra derom till Riksdagen afgifva nådig proposition.

Med kännedom derom, att många förslag till nödvändiga anläggningar och omläggningar af vägar ligga hvilande uti nyssnämnda styrelse, emedan medel icke varit att tillgå för deras understödjande i och för utförande med statsanslag, och då det, enligt det ofvan anförda, torde kunna kallas en rätt sparsamhet och en rätt hushållning nu ordna så, att dylika viktiga arbeten må kunna utföras i större utsträckning än tillföre, såsom kräfvande såväl mindre anslagsbelopp af statsmedel som mindre tillskott af de vägbyggnadsskyldige och såsom beredande ökade tillfällen till arbetsförtjenst i skilda delar af fäderneslandet, vågar jag vördsamt föreslå,

att anslaget till bidrag för anläggning af nya samt omläggning eller förbättring af backiga, eller eljest mindre goda vägar må för år 1880 bestämmas till 300,000 kronor i stället för af Kongl. Maj:t äskade 200,000 kronor.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1879.

H. A. Widmark.

Häruti instämma:

Joh. Grape.

E. Gustaf Burman.

A. Bäckström.

P. Engman.

H. F. Bergström.

P. A. Hellgrén.

N. Boström.

Gustaf Hæggström.

K. H. Berlin.
